

TÁBORÁČEK

3

● Časopis turistického oddílu TOM LESANI

● Červen 2009

Ahoj přátelé,
máme červen, téměř konec školního i oddílového roku a já se po delší odmlce rozepisuji do úvodníku našeho časopisu. Od posledního vydání máme pěkný skluz, budeme se snažit příště polepšit.

Na dalších stránkách máte příležitost poohlédnout se po akcích, které jsme společně za poslední měsíce zažili – bylo jich docela hodně, a ještě k tomu jsme měli velké štěstí na počasí. Pro mnohé z vás to byla nová dobrodružství: zimní táboření, stanování v divoké přírodě, návštěva válečného opevnění, lození na horolezecké stěně, večerní táboráky, netradiční hry a soutěže, atd.

Mám v hlavě spoustu myšlenek, se kterými bych se chtěl podělit, ale na to není prostor a tak se zmíním jen o několika z nich. Hned na začátku raději napíšu, co se mi nelíbí, ať to mám rychle za sebou a pak se budu věnovat těm hezčím věcem.

Někteří z vás mají i po opakovaném napomínání stále špatnou docházku. Na konci června tedy vyhodnotím vaši docházku a ti, kteří se během roku opakovaně a navíc bez omluvy neúčastnili akcí, budou muset odevzdat nafasované oddílové věci. Pokud ani na táboře nebudou šlapat, je asi lepší se na začátku školního roku v dobrém rozloučit.

Vyskytují se výmluvy z akcí typu „někdo mi řekl, že jsou teď oddílovky jen na kolech a já kolo nemám“ či „někdo mi řekl, že akce není“. Budu žehrat na vaší inteligenci, a pokud se vám tato informace nebude zdát, prosím napište mi sms či zavojte, obratem odpovím. Plánované akce dostáváte na doplňcích s předstihem, navíc se můžete obrátit na svého rádce. Také jsem si všiml, že se začíná na našich oddílových akcích zapomínat na slušnou mluvu, pozor!

Tak a teď k těm příjemnějším věcem:

Chtěl bych pochválit rádce za jejich nelehkou práci. Jsem rád, že vzali svou povinnost vážně a dělají pro družinu dobrou práci. Neříkám, že je tato práce vždy bez výhrad, ale snaha se počítá. Nemluvě o tom, že z chyb se člověk nejlépe učí. Proto ještě jednou moc, moc díky.

Chválím všechny ty, kteří jsou v oddíle rádi a chodí do něj, i když nemusí a ještě si pro jinou družinu připraví program. Nováčci si plní nováčkovskou zkoušku, někteří pomaleji, ale snaha se cení, takže jen tak dál, ať máte do prázdnin nafasovány všechny věci.

Toho, co bych vám chtěl ještě říct by bylo mnoho, ale to co jste si přečetli, považuji za nejdůležitější. Budu rád, když vám vydrží nadšení, my se zase budeme snažit, aby vás oddíl bavil a vy do něho chodili rádi. Samozřejmě ducha kamarádství musíte do oddílu vnést vy.

V případě vašeho zájmu můžeme i o prázdninách vyjet na dvě výpravy, do míst, kde jsme ještě nebyli. Tak pokud nechcete být celé prázdniny doma, využijte toho. Záleží však na Vás, jestli nám dáte včas zprávu, že máte zájem a můžeme s vámi počítat.

20. - 21. června 2009	Cyklovýprava na Těrlicko, Žermanice a lezení na Godule
* Poslední červnový víkend	Víkendová výprava (Akce pro zájemce)
* Čtvrtý červencový víkend	Výprava Jeseníky (Akce pro zájemce)
15. - 29. srpna 2009	Letní stanový tábor

* Termíny jsou předběžné, realizace hlavně závisí na Vašem zájmu, který zjišťujeme dotazníkem.

Jarní sedmička – Údolí motýlů (1. – 3. května 2009)

Nejraději bych tento článek hodil na někoho jiného, jelikož jsem žádal o výsledky. Nějak si už nepamatuji, kdo vyhrál. Ale nezbyvá nic než si to napsat sám, ale bohužel bez výsledků. Tak se pak zeptejte Bobra, kdyby jste chtěli (a já doufám, že budete chtít a nejlépe po jednom, tak v 2 min intervalech ☺).

Jelikož byl prodloužený víkend, tak jsme vyrazili už v pátek ráno. Počasí nám hodně přálo, tak nám cesta ubíhala pěkně. Náladu nám nezkazil ani ten fakt, že se nedaleko odehrávala Technoparty. No myslím, že někteří z nás to jen přivítali. Mě teda sice ne, ale lidé jsou různí ☺.

Při pochodu na tábořiště jsme se ještě stavili pro vodu, dali si malou přestávku a vyrazili dál. Nevím proč, ale vždycky se najde reptal, kterému se to zdá daleko ☺. Tak jsme ten kousek zvládli v pohodě a celkem rychle. Tábořiště bylo krásné – přesně takové jaké si ho pamatuji. Po zdárném příchodu jsme se zaposlouchali do té rajske hudby ☺ a začali se vybalovat – stany, jídlo, hřiště na ringo, atd.

Když jsme oddechli začalo se s turnajem. A jelikož jsme nechtěli jako modří racci zůstat pozadu, tak jsme se přidali – sice v menšině, ale přidali. Jako první byly netopýří závěsy. No jo no všem bylo jasné, že nejlehčí to budou mít Ti nejlehčí ☺. Ale i tak to bylo povedené a bylo i pár překvapení. Sice taková to nej ze všech byla Máňa a myslím, že všichni to doteď nechápeme ☺. Ale bylo to úžasné. Ale dost o tom. Tak jsme přešli k další disciplíně a další a další. A tak to šlo celý víkend.

Mezitím jsme to proložili ringem. A v ringu se úplně Ti nejlepší z nejlepších zase ukázali Modří racci ☺. Jak my to děláme ☺. Ale musím pochválit i spoustu jiných včetně nováčků, kterým to šlo taky náramně. A jelikož bylo opravdu krásné počasí ta jsme si užili i řeku, která místem protéká. A nejvíce z nás Ti kteří měli narozeniny a nebo třeba Panter ☺. Myslím, že všem se líbilo.

Večer jsem seděli u ohně, povídali si, zpívali a opékali párky. Neděle přišla tak rychle, že jsme to skoro ani nepostřehli, ale co se dá dělat. Tak jsme po sobě pořádně uklidili sbalili se a vyrazili na vlak. Cesta byla jako vždy strašně ospalá. Na nádraží se oznámily výsledky a my se rozutekli domů.

Luky

Stíny Temnoty – Zlomená pečeť (15. - 17. května 2009)

I letos se v půlce května vydáváme na, všemi Lesany, oblíbenou terénní hru "Stíny Temnoty" letos s podtitulem "Zlomená pečeť". Sraz jako obvykle odpoledne v pátek na vlakáči v Karviné, kde vyčkáme pozdního příchodu vedení a pak hurá za dobrodružstvím. Tentokrát jsme nejeli nijak daleko jen do Svinova, pak tramvají a už jsme tam.

Cesta proběhla v klidu až na malé nedorozumění v tramvaji, kdy jsme Lukymu chtěli pomoci cvakat lístky a nakonec jsme ho překecali, že nám dal všechny a řekl jen: „osmnáct“. My jsme si mysleli, že nám jich dává 18 a tak jsme se rychle dali do díla, abychom to měli co nejdřív hotové, a když jsme mu potom donesli všechny lístky okolkované, málem nás uškrtil. Nakonec jsme cestu všichni přežili a pak už nám zbývala jenom hodinka chůze na tábořiště.

Zdá-se, že už tady všichni jsou, neboť v údolí stojí mnoho stanů - tak tedy přidáváme ještě svých pět. Když bylo vše hotovo, tak se najednou všichni rozprchli do všech koutů tábora. Někteří na historickou přednášku jiní na hřiště. Oficiálně hra začínala večer noční hrou, kterou naše starší družstvo vyhrálo. Potom už jen rychle k ohni opéct párky a spát.

V sobotu začala hra ráno, jak o vždy na nás čekali koně a tento rok minimální počet černých. Celá hra končila až večer závěrečným vyhodnocením, kde jsme zjistili, že jsme to projeli o 0,5 bodů, no ale co přece jen je to hra. V neděli nás už čekal jenom brzký návrat domů.

1. napínavá událost

Šli jsme po cestě, protože jsme ještě nevěděli o nebezpečí, které na nás může při chození po cestách čekat. No, tak jsme si tak pohodově šli, až naráz náš Wates (Krny) zařval bacha. Všichni jsme se otočili a rozutekli do všech světových stran. Jak jsme se otočili, tak jsme zjistili, že se za námi plíží černý pěšák, který jak zjistil, že jsme ho zpozorovali, tak zařval a chytl jednoho nováčka. Myslím, že to byl Lukáš. Ale dále nikoho jiného nechytil, protože jsme utekli na stanoviště ke Kofimu. Od tohoto incidentu jsme se měli více na pozoru.

2. napínavá událost

To jsme si zase šli po cestě k základně, ale tentokrát jsme byli opatrnější. Jak jsme šli, tak nás Wates utišil, že tam viděl koně tak jsme ztichli. Načež jsme je taky uviděli. Koně nás taky spatřili, ale to jsme poznali, když se ozvalo hajahajaa a koně se řítily na nás. Tak my úprkem v prk zabíháme do křovisek. No, to jsme ale netušili, že ty koně vlezou všude. Já se otočím a koník stojí za mnou a už chytil Danku, tak já zdrhám okolo stromu a hop do křoví a trní. Na to jezdkyň mě ztratila z dohledu, tak to vzdala a odjela. No, bylo to od nich opravdu troufalé.

Rozhovor

Ahoj, můžu Ti položit pár otázek?

Co se ti letos na oddílovém programu líbilo?

Všechny oddílové akce jsou super. Ale nejvíce se mi líbili asi ty Stíny Temnoty, nebo jak byla cyklovýprava na ty bunkry.

Jak bys ohodnotil letošní rok?

Na začátku roku nám říkali, že pokud nenabereme nováčky, budeme muset skončit, ale hned jak jsme nabrali nováčky, už to bylo lepší. Pamatuju si, že než tu byli nováčci, tak naše družina medvědů měla málo členů. Scházeli jsme se na družinovkách v malém počtu. Teď se to změnilo.

A co naopak nelíbilo?

Naše družina byla v malém počtu na jarních prázdninách na Polaně. Program se mi líbil, ale bylo to trochu k naší družině nefér, protože jsme byli jenom čtyři a ostatní družiny po šesti nebo po sedmi. Ale nakonec jsme to zvládli na druhé místo.

Co ti v oddíle chybí. O co bys rád doplnil program.

Nic mi v oddíle nechybí. Už jsme dlouho s oddílem nebyli třeba v lanovém centru, nebo na minigolfu, anebo jen tak řádění na hřišti v neděli dopoledne, nebo stolní tenis.

Ty si letos po výměně Sokola poprvé rádce, jak se Ti ta funkce líbí?

Tak na tuhle funkci rádce jsem nebyl připravený. Jestli budu přespříští rok ještě rádce, tak nevím, jestli to budu stíhat, pač, budu na střední. Možná bude mít šanci někdo jiný vzít za mě družinu medvědů. Já bych byl asi jenom podrádce.

Jak si vedl družinovky (trochu popiš tvůj systém)?

Tak na začátku jako vždycky je nástup, potom kontroluji věci, kdo si co vzal. Jestli něco mít nebude, tak za to ovšem dostane pár kliků. Potom následuje pár her a něco do nováčkovské zkoušky. No, a když už je konec, tak je nástup a sbalenost na výpravu, jestli nějaká je. Pomohly mi i družinovky, co jsem dělal před rokem, jak jsem byl podrádce.

Tvůj podrádce je Semiš, jak se Ti s ním spolupracuje?

Myslím si, že bez Semiše by to nebylo ono, takový oddílový klaun se vždycky hodí, hlavně, když je podrádce. Myslím si, že je v moji družině spokojený, i když mu dávám pořádně zabrat. Někdy si i vyměníme role, já jsem podrádce a on je rádce.

Co by si mu vytkl a za co bys ho rád pochválil?

Žádné problémy s ním nemám, ale musím ho pochválit, že bez něj bych jsem to v některých hrách nezvládal, hlavně na Jarní sedmičce - třeba v Goňu.

Co se ti v oddíle nelíbí?

Moc mi vadí, že jsme vyměkli. Před pár lety nováček nesměl jet na Stíny temnoty, nebo nesměl mít nové oddílové batohy nebo nesměl mít korovou košili, atd. Ale na jednu stranu má pravdu, že když má každý na výpravě nový oddílový batoh tak to přece ten oddíl vypadá lépe. Ale přece jenom i já jsem se musel snažit, abych jsem měl rychle splněnou nováčkovskou zkoušku, abych jsem mohl jet na Stíny, nebo abych měl batoh atd.

Máňa

Jakartovice (30. – 31. května 2009)

Na konci května jsme se vydali pod stany do míst, známé jako Jakartovice. Cesta vlakem byla v poho, teda všechno bylo v poho, dokud jsme nevyšli z vlaku do mokra... po docela mokré, travnaté, nesympatické cestě jsme se dostali do míst, kde měli být stany. Ale co to?

Najednou z křoví vyskočili starší a začali se šermovat na uvítanou a na objasnění hry. Poté jsme se vypravili ke stanům, rozložili stany a uvařili jídlo. Když jsme se utábořili a najedli, seznámili jsme se s víkendovou hrou. Když jí vyprávěl, čím dál více mi připomínala Stíny temnoty, taky jsme chodili po stanovištích a honili nás „lumpové“. Za pár minut jsme už byli u prvního stanoviště. Bylo celkem zajímavé, protože jsme museli prolézt nataženými provázky. Tohle stanoviště nikdo nezvládl kromě jednoho.

Hned co jsme dostali odměnu, se na nás vyřítili černí jezdcí, které představovali starší a ostatní z vedení. Menší sice vybili všechny, ale na nás starší neměli šanci. Nakonec nás zlí a zároveň hodní pánové nechali jít a my utíkali na další stanoviště. Zajímavé byly i jiné stanoviště - třeba autíčka, hádanky atd. Taky boje byly super - hlavně když po domluvě statečnosti všichni z družstva utečou před druhou skupinou (někteří ovšem zůstali, ale ve třech to nemělo smysl...).

Na druhý den jsme se všichni po skončení hry vydali do štoly. Ze začátku sem se těšil, ale po asi 800 metrech chůze ve tmě mě to přestávalo bavit. Když se nám pak odkryla velká místnost, názor jsem změnil. Nechápal jsem a dodnes nechápu, jak někdo může udělat tak ohromnou místnost uvnitř hory... Po procházce do štoly jsme šli do tábora, kde jsme se najedli a kráčeli si to k vlaku a domů.

